WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

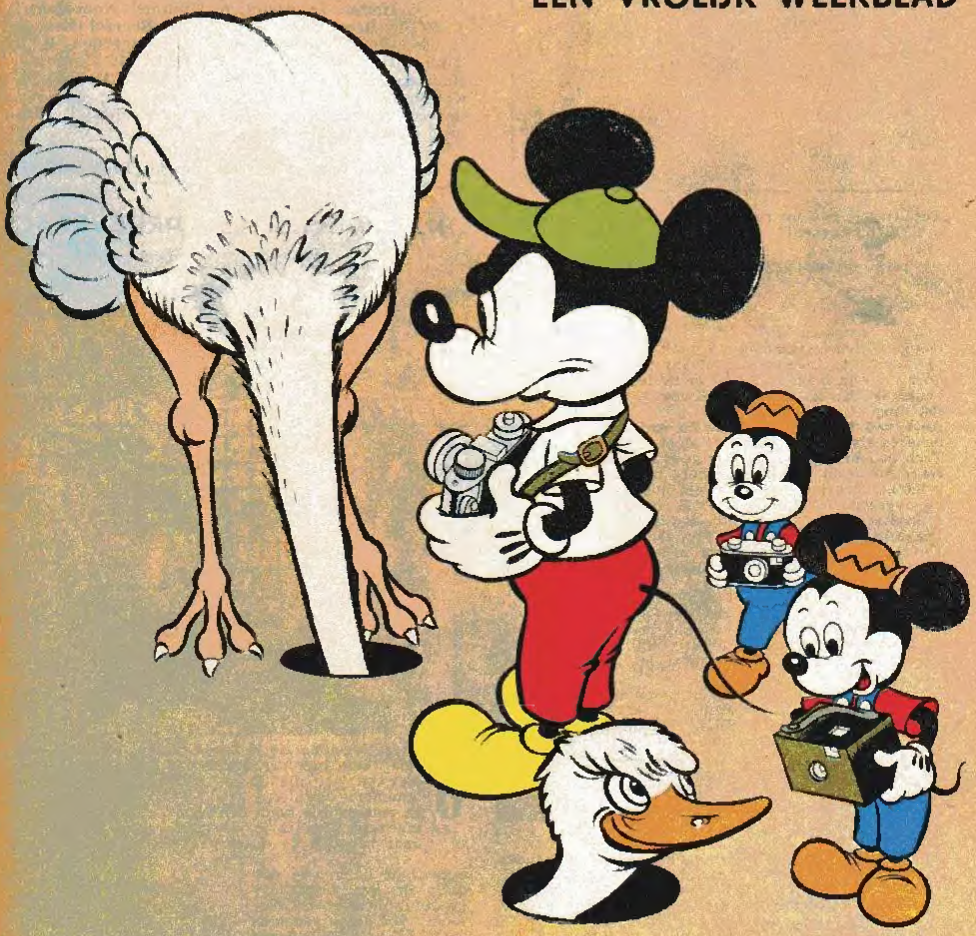

Nr. 40 2 OKT. 1965

„Toe, **Harry, hou nu eens op met die flinkdoenerij en ga TAKJES zoeken!"**

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Gerda Willems, Gverlaon. Jij vindt het dus jammer dat je niet in de Donald mag staan! Maar dat mag best hoor.... kijk maar eens wat er in deze brievenbus gebeurd is! Kwik, Kwak en Kwek waren blij met je tekening.

Anja van Meegen, Bemmel. Zo Anja, jij schrijft mij briefjes als je al in bed ligt! Moet je dan niet slapen? Toch bedankt hoor. Gaat het goed met de planten?

Kees Advocaat, De Bilt. Je hebt me laatst zo'n leuke brief geschreven, maar ik weet nog steeds niet of je nu overgegaan bent of niet? Ik hoop dat je op een spikspiinternieuwe fiets rijdt, dan is alles in orde!

Teake Brandsma, Zuidhorn. Fijn dat je het verhaal van Tom Poes en de Jakkerjekker zo leuk vindt. Die tovenaar kan er ook wat van hè? Hoor ik nog eens iets van je?

Joke van der Lelie, Den Haag. Tja, of Midas Wolf zijn leven ooit zal beteren.... dat zou ik je echt niet kunnen vertellen. Hij wordt zo vaak zelf het slachtoffer van zijn boze plannen, dat hij eigenlijk zijn lesje al wel geleerd zou moeten hebben, maar ja....

Vergeten jullie niet, duidelijk je naam en adres te vermelden en in de linkerbovenhoek van de envelop te zetten: OOM DONALDS BRIEVENBUS, als je schrijft naar Postbus 792, Amsterdam.

✻ ONS ZIEKENLIJSTJE ✻

De volgende zieke vriendjes en vriendinnetjes zouden erg blij zijn wat post van jullie te ontvangen:
RINI HOUET, 14 jaar, K.A.N., kamer 63, De Klokkenberg, Breda, spaart dierenkaarten, vooral vogels, speldjes en tienerzangers en -zangeresjes. HENK GRONDEL, Pioenhof 20, Katwijk a. d. Rijn, is 6 jaar en zou graag speldjes, Flintstone-kaarten en dierenkaarten ontvangen. AARTJE NOORDZIJ, 10 jaar, ligt in San. „Sonnevanck", Paviljoen 3, Harderwijk. Een vriendelijk briefje, 'n kaart of speldjes zouden haar heel gelukkig maken. GJALT WIJMEGA, 8 jaar, Monnehoek 42, Garijn (Fr.): ansichtkaarten, speldjes en sigarebandjes.
MARIANNE v. d. SLUIS, Steenwijk, bedankt allen die haar kaarten en brieven hebben gestuurd, heel hartelijk.

OPLETTEN ALLEMAAL

De winnaars van prijsvraag nr. 33 zijn:
1e prijs: R. Smit, Mgr. Nolenssstr. 17, **Alkmaar**; **2e prijs:** H. Keij, Stoopstr. 23, **Roosendaal**; **3e prijs:** H. Kooiker, **Waubach**; L. en A. Draaisma, **Ried**; P. en R. Groen, **Oudkarspel**; A. en P. v. Driel, **'s-Gravendeel**; J. en H. Eland, **Rotterdam**; T. en W. de Boer, **Burum**; R. v. 't Hof, **Amsterdam-Osdorp**; H. Wissekerke, **Souburg**; E. Maasbach, **Tiel**; D. Duifs, **Sint Maartensvlotbrug**; **4e prijs:** R. den Ouden, **Hengelo**; T. Rouschop, **Meerssen-West**; I. Steyn, **Soest-Zuid**; H. Demmers, **Apeldoorn**; A. v. d. Hagen, **Lexmond**; A. Hummel, **Noordhorn**; T. de Bie, **Breukelen**; A. Verlinden, **Beerzel (Belg.)**; R. Mepschem, **Oud-Lutten**; J. v. Wingerden, **H. I. Ambacht**; A. v. d. Veen, **Elbergen**; P. Klokhuis, **Haarlem**; P. Smit, **Eenrum**; L. Onnen, **Roden**; M. Kolmus, **Boxtel**; K. v. Renen, **De Bilt**; M. den Braven, **Dronten**; J. Janssen, **Vlaardingen**; **T. Huiting, Gasselte**; J. Dolfsma, **Grathorst.**

De oplossing van prijsvraag nr. 38: BIJENKORF EN HONING.

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG NR. 40

OP deze tekening zie je zeven dieren; bij ieder dier staat een nummer. Zoek de naam van ieder dier en zet die in de vakjes met hetzelfde nummer.
In ieder vakje komt één letter. Als je alles hebt ingevuld, lees je in de gele vakjes van boven naar beneden de naam van een groot dier.

Schrijf de naam van dat dier op een briefkaart en stuur deze vóór 7 oktober '65 naar redactie DONALD DUCK, Postbus 792, Amsterdam.
Schrijf duidelijk je naam, adres en woonplaats op de briefkaart en zet in de linkerbovenhoek: „OPLOSSING Nr. 40", en daaronder wat je wilt hebben: een autoped of een horloge.

✻ PRIJZEN ✻

Eerste prijs: een horloge of autoped naar keuze; tweede prijs jongens: bouwdoos; meisjes: weefdoos; 10 derde prijzen: een badmintonspel; 20 vierde prijzen: 'n bal.

WALT DISNEY

Donald Duck

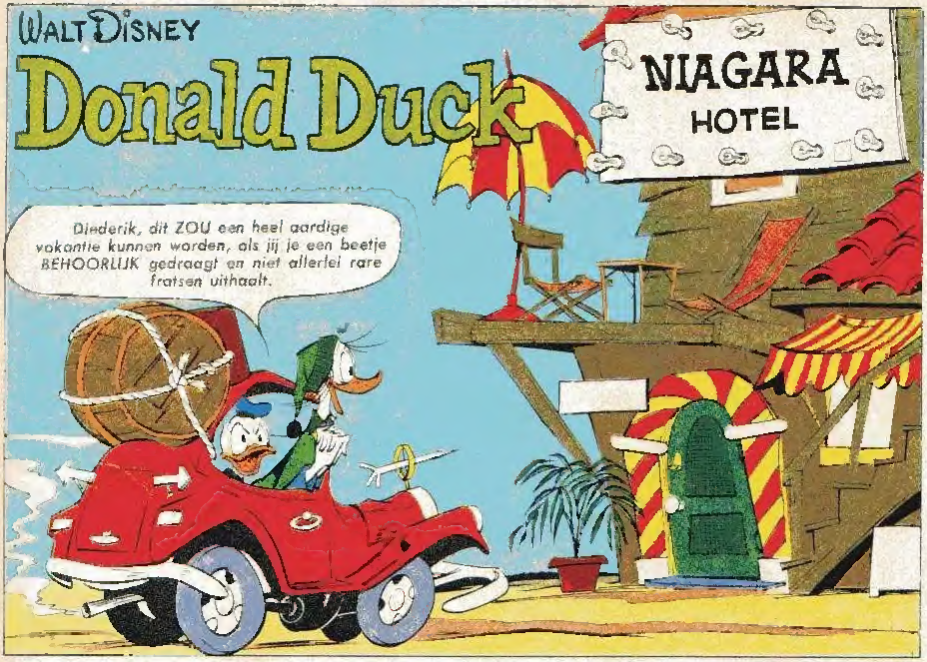

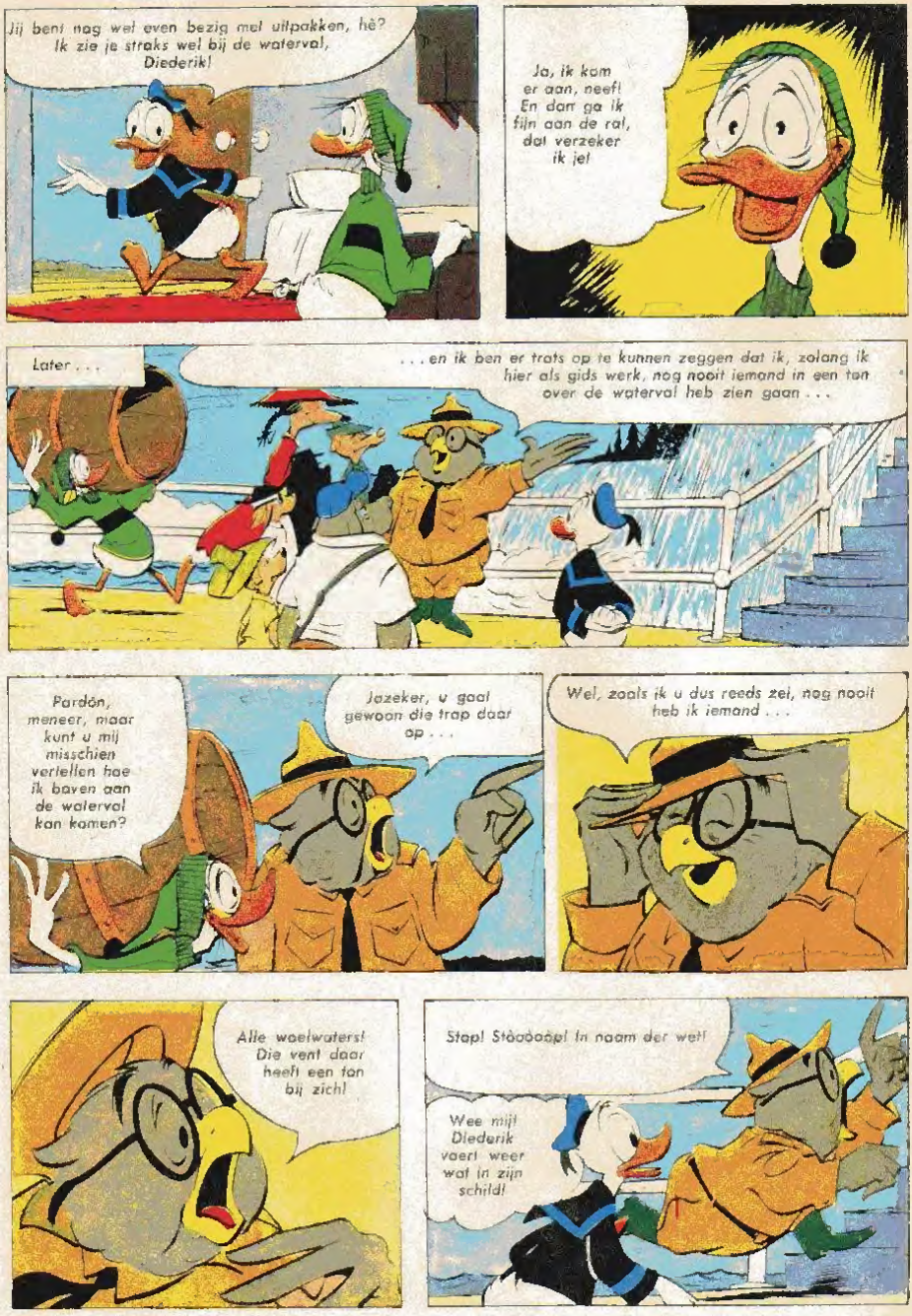
Jij bent nog wel even bezig met uitpakken, hè? Ik zie je straks wel bij de waterval, Diederik!
Ja, ik kom er aan, neef! En dan ga ik fijn aan de rol, dat verzeker ik je!
Later . . .
. . . en ik ben er trots op te kunnen zeggen dat ik, zolang ik hier als gids werk, nog nooit iemand in een ton over de waterval heb zien gaan . . .
Pardon, meneer, maar kunt u mij misschien vertellen hoe ik boven aan de waterval kan komen?
Jazeker, u gaat gewoon die trap daar op . . .
Wel, zoals ik u dus reeds zei, nog nooit heb ik iemand . . .
Alle waelwaters! Die vent daar heeft een ton bij zich!
Stop! Stòoòoòp! In naam der wet!
Wee mij! Diederik voert weer wat in zijn schild!

WACHT, DIEDERIK!
O? NEE!
Stòoòoòp! Stop in de naam der . . . WOEPS!
PLONK!
HELP!
Kijk nou eens wat je hebt gedaan!
Hè, kom terug! Die ton is van MIJ!
HELP!
O, jongens, nou zitten we maar in de narigheid!

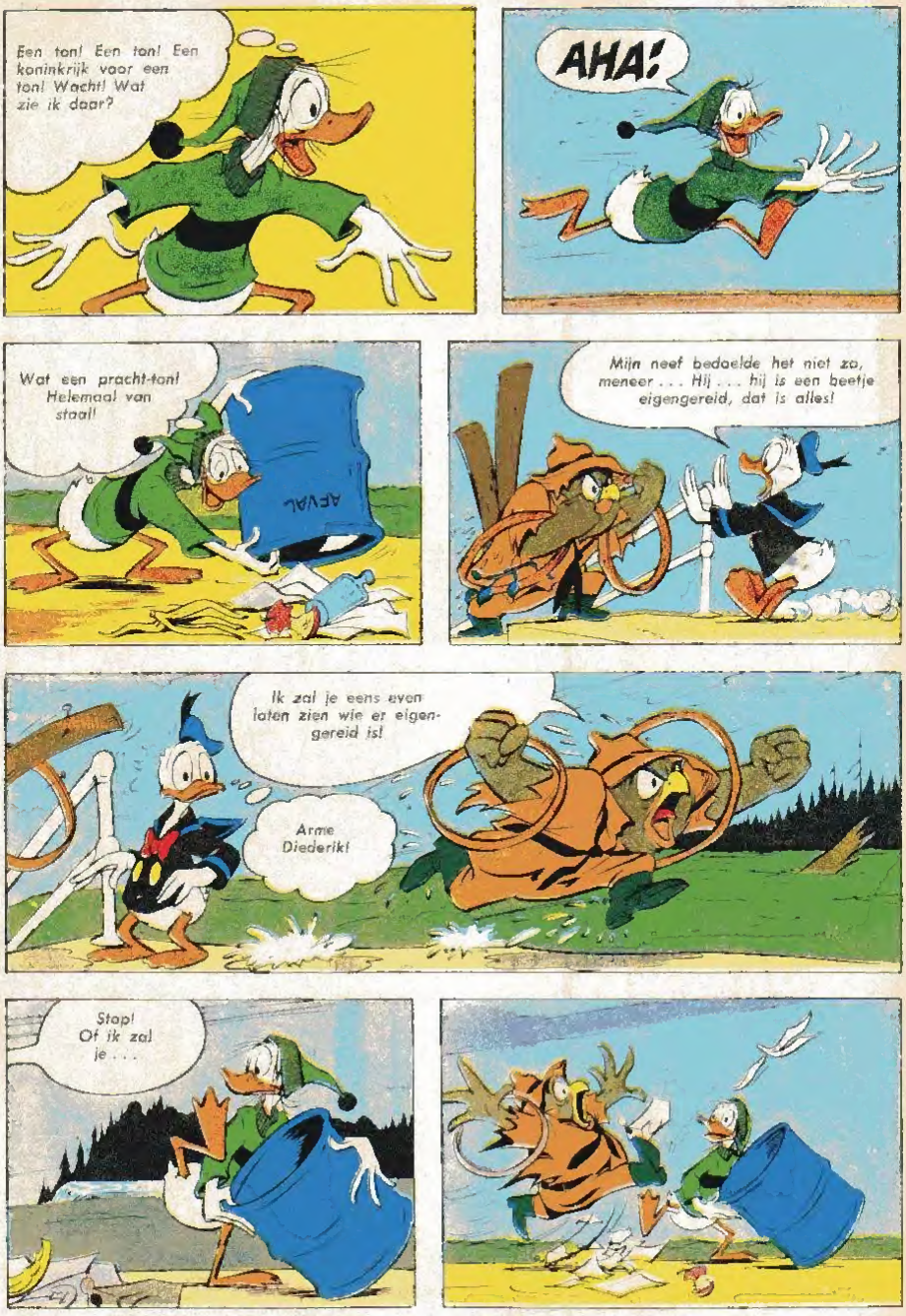
Een ton! Een ton! Een koninkrijk voor een ton! Wacht! Wat zie ik daar?
AHA!
Wat een pracht-ton! Helemaal van staal!
AEVAL
Mijn neef bedoelde het niet zo, meneer . . . Hij . . . hij is een beetje eigengereid, dat is alles!
Ik zal je eens even laten zien wie er eigengereid is!
Arme Diederik!
Stop! Of ik zal je . . .

KUNK!

PLONS!

Kom terug met mijn Tòoòoòn!

HELP!

Met die tonnendief achter mij aan, zie ik mezelf NOOIT over de waterval gaan en daar ben ik juist voor GEKOMEN!

Zo, jongetje, weet je ook waar de ton is die bij je hoepel hoort?
Ik heb er ski's van gemaakt!

Aha! Daar zie ik al een oplossing!

WASSEN EN DROGEN
Hé, meneer, kan ik die ton van u kopen?

Jazeker! Met alle genoegen!
. . . zestien . . . zeventien . . . achttien . . .
Intussen . . .
Hé, jij daar met dat matrozenpak, kom eens hier jij!
Wie? Ik?
Jij zorgt onmiddellijk dat die halfgare neef van jou hier vandaan komt of ik laat jullie ALLEBEI opsluiten, begrepen?
Slik!
O, die Diederik bezorgt me steeds meer moeilijkheden!
Diederik, nou moet je eens GOED luisteren!
Ha, Donald, blij dat je er bent! Ik heb een duwtje nodig!
Nou, ik zal je een duwtje geven! Asjeblieft!
Nee, niet ZO!

Hé, Donald! Waar ga je nu met die ton naar toe! Blijf hier!

Het is verboden om in een ton de waterval af te dalen!

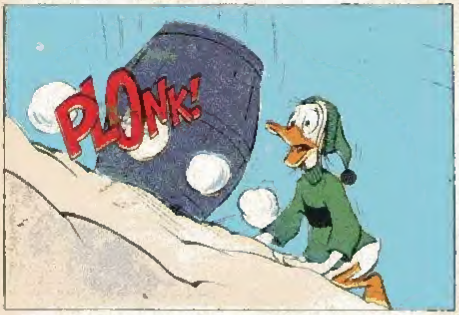
PLONK!

NEE! KOM TERUG!

Ai!
Mis! Wat een pech!

HELP!

Kom terug! Kom terug! Iedereen krijgt een beurt, behalve ik!

Oei! Is DAT even baffen!
SCHILLEN

Wel jandorie! Daar gaat me die verdraaide Diederik wéér!

Aha! Ik geloof dat ik opeens een heel goed idee krijg! Wacht eens . . .

Zeg, Diederik, ik heb een voorstel, luister eens even!
Geen streken, hè!

Ik heb gemerkt dat je vreselijk nat wordt als je er overheen gaat . . . Doe deze deksel erop, dan blijf je lekker droog!
O, best . . daar heb ik geen bezwaar tegen!

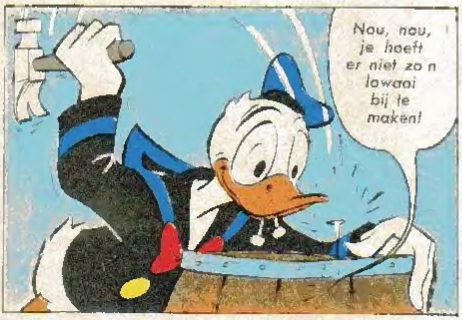
Nou, nou, je hoeft er niet zo n lawaai bij te maken!

Klaar? Maai zo, rollen maar met 'm!

POSTKANTOOR
Zijn we er haast?
Ja, hoor!
Precies, naar Duckstad ja per luchtpost Maar, dank u wel
Zo, nu kon ik tenminste in alle rust van mijn vakantie genieten!
Later
Hé, Duck, hoe is het met die neef van je? Ben je door nog maar van af gekomen?
Nou en of! Hij is al op weg naar huis!
Prachtig! Hartelijk bedankt, hoor!
Graag gedaan!
Heerlijk . . . alsof ik VLIEG gewaan
En Diederik kan nu rustig zeggen dat hij OVER de Niagara Waterval is gegaan! Hihi!

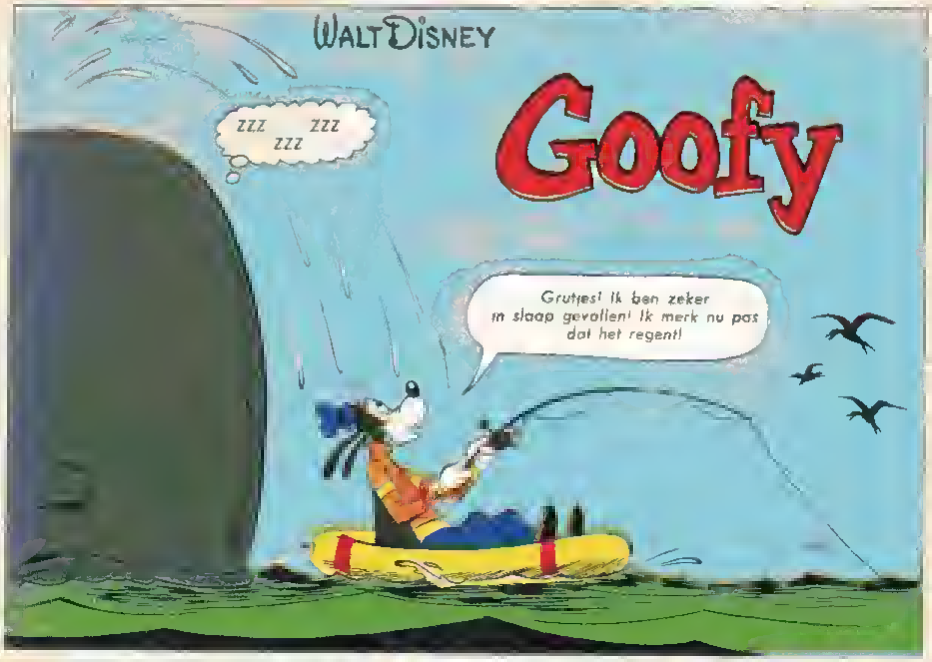
WALT DISNEY
Goofy
ZZZ ZZZ ZZZ
Grutjes! Ik ben zeker in slaap gevallen! Ik merk nu pas dat het regent!

Hm ' zeker maar een klein wolkje geweest de regen is al weer opgehouden!

Aha! Ik heb beet! Zo te voelen moet er een kanjer van een vis aan zitten!
ZWOESJ!

Joepie! Vanavond eten we verse vis! Komop, jongen! Laat je ver schalken!
PLETS
PLETS

KLETS!
KRRRONK

GRRR!
?!?!
PLETS!
GRRR!
?!?!
OOO-OE!!!!
BRRR!
BOINK!
HELLEP!
!?
AHA-MM!
ZOEF!
HAP!
O nee!
KRONNK!
OE!!!!!
HELP!
ROEF!

GRRRR!
ZWOESJ!
KRONK!
AAAAIIIIIII!
HEEEEELP!
URK!
Blub-blub-blub!
GRRR!
OEIIIII!

KRRONK!
GRRR!
Als ik ... hijg hijg ... hier ooit uitkom ... slurb-slurb dan ga ik beslist nooit meer uit vissen!
PLETS!
PLETS!
AUWAUW!
BONK!
ZOEF!
OEF!
PLOF!
Nou, ik ben in ieder geval goed op het strond terechtgekomen! Pffoeoe!
Later ...
Goofy, je schijnt helemaal van streek te zijn! Wat is er gebeurd?
Niets, Mickey Ik ben alleen maar uit vissen geweest!
Vissen? En heb je niets gevangen?
O ja! Eerst was er zò n grote ... en toen zò n grote maar ze zijn me allietwee ontsnapt!
Maar dat is nog niets! Je had die knaap moeten zien waaraan IK ben ontsnapt!
O ja?

KONING Bastiaan van Kleinodie was een aardige man. Hij regeerde nu al jaren over zijn piepklein landje. En hij deed het echt goed, vond iedereen. Zoals 't hoort voor een koning woonde hij in een paleis. Maar als je nu zou denken dat z'n paleis even klein was als zijn landje, heb je 't toch mis. Het paleis van koning Bastiaan was namelijk héél, héél groot. 't Stond midden in de hoofdstad en 't had wel honderd kamers en zalen. De ene nog groter dan de andere. Koning Bastiaan vond zijn paleis zelf ook veel te groot. Maar ja, hij had het nu eenmaal geërfd van zijn vader. En dus woonde hij er maar. Tenminste, in een klein stukje er van. Want 't grootste deel van het paleis stond leeg. Dat was eigenlijk wel jammer. En ook erg onvoordelig. Denk maar eens aan al 't geld dat koning Bastiaan iedere week moest betalen aan de werkster. En aan de man die de ramen kwam lappen. 't Verbaasde de koning dan ook niets toen op een morgen Pecunius, z'n minister van financiën, hem kwam vertellen dat de schatkist leeg was. Helemaal leeg.

„'t Is erg vervelend," zei koning Bastiaan terwijl hij in zijn thee roerde. „En 't vervelendste is wel dat ik geen enkel middel weet om er wat aan te doen. Weet jij soms wat?"

„Ja, majesteit," zei de minister aarzelend. „Ik heb wel een idee hoe u aan geld zou kunnen komen. Maar ik weet niet of u er iets voor voelt."

„Kom op met je idee," zei de koning. „En als 't niet te gek is doen we 't."

„Nou," zei minister Pecunius, „ik had zó gedacht. Als u nu eens een stuk van het paleis verhuurde. Dan hoefde u dat stuk niet meer schoon te laten houden. En u kreeg er nog geld voor óók." Koning Bastiaan keek wel even op van het idee van z'n minister. Hij vond 't eigenlijk niet zo leuk om vreemde mensen in z'n paleis te hebben rondlopen. Maar ja, hij moest wel. En dus werd afgesproken dat de minister van financiën zou proberen mensen te vinden die een stuk van het paleis wilden huren. „Maar 't moeten wel nette mensen zijn, hoor," zei de koning. „Ik wil er geen last van hebben." „'t Komt voor elkaar, majesteit," zei de minister en stapte weg om huurders te gaan zoeken. De volgende morgen wandelde de koning na het ontbijt door een van zijn lange gangen toen ineens de deur van

Illustratie:
JAN WESSELING

De lege Schatkist van KLEINODIË

door GUUS STEENBERGEN

de spiegelzaal opening en een man in een lange witte jas verscheen. „Goede morgen, majesteit," zei de man met een diepe buiging. „Zou u mij de eer willen aandoen uw haar door mij te laten knippen?" „Nee hoor," zei koning Bastiaan, „mijn haar is pas geknipt. Maar wat doet u eigenlijk hier in mijn paleis?"

„Weet u dat niet majesteit?" vroeg de man verbaasd, „Ik heb juist vanmorgen een kapsalon geopend in uw spiegelzaal. Die heb ik gehuurd." Haastig wandelde de koning verder. De volgende morgen dacht koning Bastiaan: „Laat ik maar eens een andere kant opgaan. Anders komt die vervelende kapper weer op me af." Maar 't hielp niet veel. Want nauwelijks was hij een eindje de gang in, of hij hoorde een vreselijk lawaai, dat uit de blauwe zaal kwam. „Wat zou daar nu toch te doen zijn?" mompelde de koning. Hij loerde eens voorzichtig door de zaaldeur, die op een kiertje stond. Meteen kwam er een meneertje op hem af met een wilde haardos en een héél raar pakje aan. „Majesteit," brulde 't ventje boven het lawaai uit. „Wat fijn dat u mijn nieuwe grammofoonplatenzaak komt openen. Hoort u het wel. Dit zijn De Wilde Woepers."

„Nou," zei de koning bedenkelijk, „ik vind 't nogal lawaaierig, hoor. Maar 't zal wel mooi zijn als u 't zegt." En haastig ging koning Bastiaan weer verder.

't Was duidelijk dat de minister van financiën erg zijn best deed, huurders voor een stuk van het paleis te vinden. En ook dat hem dat best lukte. Iedere dag waren er wel weer een of twee bijgekomen. De ene keer was 't een deftige kleermaker die voor de koning rode fluwelen jasjes met gouden biesjes wilde maken. Dan weer was 't een bromfietsenman die z'n nieuwste brommers in de gang liet knallen dat horen en zien je verging. En op een mooie morgen rook het hele paleis naar patates frites. Dat kwam door de cafetaria, die zojuist boven de hoofdingang was gevestigd. „Lieve help," dacht koning Bastiaan, „wat een vreselijke toestand is dat aan 't worden. Waar ik ook loop, overal ontmoet ik mensen die me 't een of ander willen verkopen. En als ik toevallig eens geen hoofdpijn heb van 't lawaai, heb ik 't wel van die nare luchtjes die hier tegenwoordig hangen." Dat duurde zo een poosje, tot de koning op een morgen zijn minister van financiën tegenkwam. Die was juist bezig, wéér een zaal te verhuren aan een meneer en mevrouw, die er een dansschool gingen beginnen. De koning riep zijn minister even apart en zei. „Zeg eens, beste Pecunius, hoe lang ga je nog door met verhuren? 't Stuk van het paleis waar ik in woon, wordt steeds kleiner. En 't lawaai hier in huis wordt almaar groter."

„Maar majesteit," zei de minister een beetje verongelijkt, „u hebt toch zelf gezegd dat ik een stuk van uw paleis mocht verhuren. En mijn huurders zijn heus allemaal nette mensen, die goed betalen."

„Ja," zei koning Bastiaan treurig, „dat geloof ik best. Maar hoe moet ik nu zo regeren, midden tussen de frites en de brommers? En dat allemaal alleen omdat mijn schatkist leeg is. 't Is wel erg hoor." „Ja, maar," zei de minister, „uw schatkist is niet meer leeg. Er zit al een heleboel geld in. Daar zorgen mijn huurders wel voor. Maar ja, ik heb 't tegenwoordig zó druk, dat ik helemaal vergeten was 't u te vertellen." „Wel verdikkie," zei de koning, „jij bent me ook een mooie, zeg. Zit ik me almaar te behelpen in een lawaaierig stukje paleis, met mijn schatkist vol geld. Vooruit, ga er onmiddellijk op uit om ergens op een gezellig plekje een nieuw paleis te laten bouwen. 't Hoeft niet duur te zijn. En zeker niet groot. Als ik er maar rustig in kan regeren en in kan wonen, is 't allang goed." „Ik zal er direct voor gaan zorgen, majesteit," zei de minister. „Maar mag ik dan de rest van uw grote paleis óók gaan verhuren?"

„Jij verhuurt maar," lachte de koning. „Zoveel temeer komt er in de schatkist." En zo woont sindsdien koning Bastiaan van Kleinodië in een aardig klein paleisje, dat precies past bij zijn kleine landje. Hij heeft het er maar wát goed naar z'n zin. Ook minister Pecunius is trouwens best tevreden. Want 't hele grote paleis zit nu vol huurders. En de schatkist van de koning zit vol geld.

Nou, en dat is toch zeker wel 't fijnste wat een minister van financiën kan overkomen!

WALT DISNEY

Willie Wortel

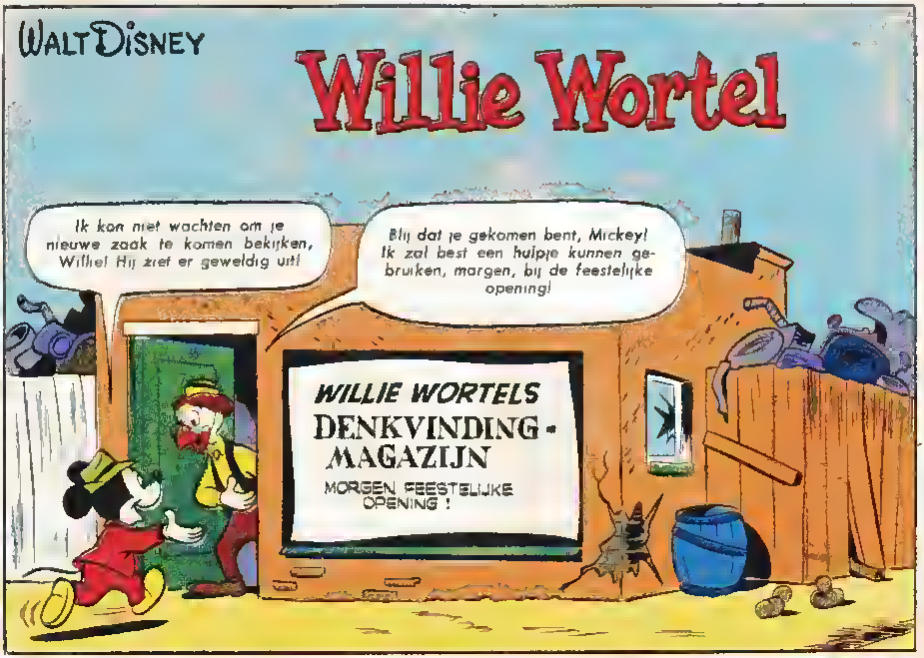

Ik begrijp 't nog steeds niet!
Goed! Ik zal het je laten zien!
Bedenk eerst iets wat je graag wilt maken! En verzamel dan 't nodige materiaal van de rommelberg in dit mandje. Straks vertel ik het je wel verder!
Hihi! Ik weet al wat ik graag wil maken!
Mooi zo, kom maar met me mee!
Ik denk dat die naaldop ook wel van pas komt! Zo, nu heb ik alles wat ik denk nodig te hebben!
Zo, nu gaan we naar de werkplaats, dan kun je kennismaken met mijn denkvinding!
DENK-VINDING
KLAAR-IS-KEES
KAT-IN-DE-ZAK
HIER ZITTEN
Ik heb twee meest nutteloze uitvindingen, de Klaar-Is-Kees en de Kat-In-De Zak gecombineerd. Zoals je ziet is het nu mijn Denkvinding geworden!
Maar ik begrijp er nog steeds geen jota van!
Eerst gooien we al de rommel uit je mand in deze trechter!
In plaats van UITvinden, gaan we nu DENKvinden. Denk heel scherp aan wat je wilt maken en

de machine ontvangt jouw gedachtegolven, deze lampen brengen je wens over...
... naar de fabricagemotor in de machine en het gereedgekomen produkt komt dan vanzelf uit deze startbeker... hoop ik!
DENK-
Nu gaan we voor het eerst proefdraaien... Denk scherp na!!
SPUTTER!
Zo te zien schijnt alles prima te werken!
SPUTTER!
Hij doet 't! Eh... ik hoop tenminste dat je aan een autoped hebt gedacht!
Ja! Hij is voor Puk en Max. Nee maar, Willie, wat een mooie autoped! Geweldig!
Ik weet zeker dat de feestelijke opening een groot succes zal worden. Tot morgen, Willie!
Deze Denkvinding zal een weldaad worden voor de mensheid! Ik hoop dat iedereen er blij mee zal zijn!

De volgende morgen
Mickey heeft ons verteld van je fantastische Denkvinding, Willie!
Het is een prachtig idee!
Stop uw mandjes maar vol en de machine zorgt voor de rest! Ga uw gang maar!
Ik ben eerst, mijn mandje is vol en ik weet wat ik wil hebben!
En nu maar goed denken aan wat je wilt maken!
Dat doe ik al!
ZZZT! ZZZT!
SPUTTER!
SPUTTER!
DENK
KLENK!
KLENK!
KAT IN DE ZAK
TUUT! TUUT!
Precies wat ik wilde! Een spoortrein!
Zo, dat is al weer gelukt!
Hier, Willie, wil jij die rommel even in de machine stoppen?

ZZZZT!
Vergeet niet te denken, hoor!
KLIK!
KLIK!
TING!
TING!
KLONK!
KLINK!
Vier haefijzers? Waar heb jij aan gedacht, Kwik?
Eh . . . ik ik wilde graag een pony hebben!
Een pony? Maar je kunt toch geen echte pony maken, domme jongen!
Hihihi! Dat weet toch iedereen sufferdje! Maar nu is het mijn beurt!
SPUTTER!
SPUTTER!
SPLUUT!
BANG!
RETTEKE TET!
BANG!
Astemenou! Een „boorn !
Hihihi! Ik aarzelde tussen een buks en een hoorn!

Weldra
Nu heb ik alleen nog een handpomp nodig en ik ben klaar!
Hè, Herman, kan ik deze vogelkooi met je ruiten voor die kachelpijp?
Vogelkooi? Man, wat ik nodig heb is een oude ijzer klutser!
En waar denk jij aan, knaap?
Ik ... ? O nu weet ik 't weer, ik wil een geheugen machine hebben. Met die lintjes dat is ook geen gezicht!
Hahaha! Weet je wat ik ga maken? Een MUIZENVAL! De grootste die je ooit hebt gezien! Hahahaha!
Schiet een beetje op, vriend. We hebben niet de hele dag de tijd!
Ik ben een vreselijk langzame denker!
Prachtig, prachtig! Precies wat ik me voorstelde!
SPLUUT!
Eh ... pardon, maar wát stelt dit voor?
Geen flauw idee, maar mijn psychiater weet het vást wel!
Mevrouw, laat mij uw kaekaekskiak maar even maken!
OEK! OEK!

Afblijven! Zo wilde ik hem precies hebben en niet anders!
!?
Gefeliciteerd, Willie! Je Denkvinding is een geweldig succes!
Iedereen schijnt hem erg fijn te vinden!
Hé zeg, ik wil die uitvinding van jou graag gebruiken! Ik heb al mijn spullen al klaar!
Gaat u maar onder de denkhaepel staan, dan zal ik het materiaal in de machine stoppen!
BONK!
BENG!
Oei! Wat gebeurt er nou?!
PATS!
PATS!
PATS!
Je hebt mijn machine vernield! Waar heb je aan gedacht?
Ik wilde dat hij nog een Denkvinding maakte! Ik wilde er een helemaal voor mezelf hebben!
Treur maar niet, Willie. Die andere uitvindingen van je doen het allemaal nog prima!
Het was zo'n mooie machine! Hij kon alles maken, behalve zich zelf!

ditjes en datjes van Donald Duck

HET allerliefste kattekopje op deze postzegel behoort toe aan een Perzische poes Dit soort katten ziet er bijzonder weelderig uit, omdat hun vacht uit lange zijdeachtige haren bestaat Ze hebben bovendien een goedige, bolronde kop met korte oortjes, een stomp neusje en twee grote (men zegt weleens 's werelds mooiste) katteogen Om de hals dragen ze een brede kraag van extra lange haren, die veel lijken op de manen van een paard. Zo'n koninklijke poes moet natuurlijk ook een prima verzorging hebben. Het dagelijks kammen en borstelen — en dat moet heel voorzichtig gebeuren omdat het lange fijne haar zo gemakkelijk klit — is een eerste vereiste. Deze zegel komt uit een serie van tien stuks met allerlei poezen en poezekopjes erop, in Polen uitgegeven in mei 1965

Om te onthouden

FLUWEEL ALS NIEUW

EEN jasje of hesje van fluweel kan er, ook al wordt het nog zo goed onderhouden, na een tijd toch stoffig uitzien. Een goedkoop wondermiddel om fluweel weer mooi te maken is het boven de stoom van kokend water langzaam heen en weer te bewegen. En het daarna luchtig uit te kloppen Je zult blij zijn, als je ziet hoe prachtig de kleur van het fluweel na dit huisstoombeurtje weer is geworden Een tip om goed te onthouden, want de hele behandeling kost je geen eentje.

* * * *DANK U!* * * *

Kitty: „Dank u wel voor het verjaarscadeautje, tante."
Tante: „Och kindje, 't was niet de moeite waard."
Kitty. „Dat zei vader ook al, maar ik moest u toch maar bedanken," zei hij.

DAANTJE DIERENVRIEND VLEES KNIPPEN

BIJ de slager had ik een stukje vlees voor onze hond en poesen gekocht Toen ik thuiskwam, was moeder er niet en ik kon nergens een geschikt mes vinden om het nogal taaie vlees in kleine stukjes te snijden Wel vond ik een schaar en ik kwam op het idee het vlees dan maar te knippen Nou zeg het ging reusachtig goed!
Nu gebruik ik nooit meer een mes om het vlees te snijden, want ik vind vlees „knippen" veel gemakkelijker dan het te snijden vooral als het in héél kleine stukjes moet Probeer het ook maar eens, je zult het een prima tip van Daantje Dierenvriend vinden

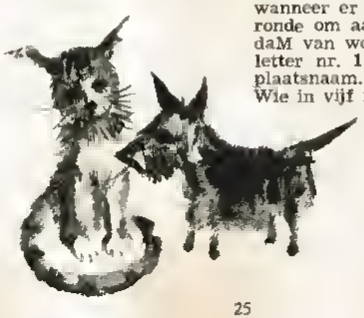

TWEELETTERS - SPELLETJE

Neem een boek of krant. Een van de kinderen wordt geblinddoekt en wijst met een speld twee letters aan Elk kind is in het bezit van een blaadje papier en een potlood. Zijn de twee aangewezen letters bijv. een A en een M, dan kan er, wanneer er afgesproken is dat het bij de eerste ronde om aardrijkskundige namen gaat, AmsterdaM van worden gemaakt Zoals je ziet is de A letter nr. 1 en de M de laatste letter van de plaatsnaam.
Wie in vijf minuten op deze wijze de meeste plaatsnamen bedenken en opschrijven kan, mag bij de volgende ronde twee andere letters aanwijzen en zeggen welk onderwerp voor de woorden gekozen zal worden Bijvoorbeeld dingen van school of van de tuin, huishoudelijke voorwerpen, dierennamen, etc

* * *

Eddie Dewlack op zoek naar een oud familiebezit in Frankrijk, wordt voortdurend in t oog gehouden door Rudolf de Duitse reisleider. De tekening die aanduidt hoe Eddie het bezit moet vinden, wordt hem ontstolen Maar Archie McCuddy heeft er een kopie van Eddie probeert zich steeds aan het reisgezelschap te ontrekken Archie en zijn vriend Harry zijn bang dat hij domme dingen gaat uithalen Laat op een avond volgen zij hem en Rudolf Op een heuvel stoot Harry op een duistere gedaante en komt geschrokken naar beneden rennen

Avontuur in Frankrijk

door ROBERT BATEMAN

ARCHIE kwam overeind. „Wie was 't?" „Een knots van 'n boomstronk! Dat kreng sloeg alle adem uit m'n lijf. Het heeft geen zin om door te gaan — ze zijn al kilometers verder. Laten we maar teruggaan naar dat café in de stad en een kop koffie drinken."
Zwijgend gingen ze de weg terug die ze waren gekomen, tot ze de trap in de muur hadden bereikt. Door de ramen van de twee cafés zagen ze dat er nog licht brandde. Archie stootte de deur open. Binnen hing een verstikkende rook van Franse sigaretten en er zaten een man of twintig rond tafeltjes. De meesten van hen speelden domino.
„M'sieur?" vroeg de kelner in een goor wit jasje aan Archie.
„Ik ... ik.. "
„Voor mij een koffie, Archie. Heet en met veel melk," kwam Harry tussenbeide.
„Deux tasses du café, s'il vous plaît," zei Archie welfelend en tegen Harry: „Dit gaat ik weet-niethoelang duren, Harry. Als we hier blijven rondhangen, zullen we noolt ..."
Harry drukte hem in een stoel. Ik heb je al gezegd, die twee zijn half Frankrijk al door. „Krimeneel, wat een manier om vakantie te beginnen! Archie hou me op de hoogte als je ook maar enig idee hebt waar het om gaat. Ik word nou nieuwsgierig." — „Oh, bedankt, merci," knikte Archie tegen de kelner toen de koffie was gearriveerd. „Dus jij begint nu toch ook te geloven dat er iets niet in de haak is? Mijn vermoeden gaat niet verder dan dat wat voor de hand ligt. En dat is, dat op die tekening van Eddie iets staat dat Rudolf nodig heeft. Zolang ik niet weet wat dat is, kan ik mij er zelfs geen flauw idee van vormen hoe hij wist, dat Eddie die tekening in zijn bezit had. In ieder geval heeft Rudolf al in Engeland Eddie in het oog gehouden, omdat hij *wist* dat hij, Eddie, naar Frankrijk zou gaan om iets te gaan halen, wat dat dan ook zijn mag. En nu heeft Rudolf de tekening. Wat hij niet weet, is dat er een kopie van bestaat. En volgens Eddie weet hij ook nog steeds niet wáár in Frankrijk hij de plek moet zoeken waar het om gaat. Dit betekent dat hij Eddie zal móeten blijven volgen." Hij roerde peinzend in zijn koffie. „En sinds hij de tekening heeft gestolen, is hij waarschijnlijk bang dat Eddie er tussenuit zal knijpen."
„Daar heeft hij dan ook wel reden voor," mompelde Harry.
„Precies. En daarom verliest hij hem niet uit 't oog. Hetzelfde wat wij gaan doen vannacht." Plotseling stond hij op. „Laten we terug gaan. Betaal jij de koffie even, wil je?" Hij stapte het café uit de duisternis in.
De botsing was niet meer te vermijden. Het geburde zo onverwachts en zo heftig dat voor een ogenblik alles even zwart werd. Hij tolde naar het midden van de weg, zwaaiend op één been, draaide een paar keer om zijn as, graaide met zijn armen naar een steunpunt, tot een hand hem tot staan bracht.
„Pardonnez moi! Ik... eh... je.. hemeltje, ben *jij* het Archie!" Archie staarde in het verschrikte gezicht van Eddie. „Sorry, ik keek niet waar ik liep." Haastig begon hij langs zijn neus weg wat te praten. „Hoe kom *jij* hier? Saaie boel hier, hè?" Hij zweeg even en vroeg zich af of Eddie wellicht vermoedde dat ze hem hadden gevolgd en ging toen verder: „Harry en ik dachten hier wel wat vertier te vinden. Het hotel lijkt wel een begraafplaats."
„Harry?" — „Oh, die zit in dat cafeetje daar." Archie liep terug, duwde de deur open en wenkte naar Harry, die juist klaar was met afrekenen. „We gaan maar terug; het is nogal fris. Ik denk dat het komt, omdat we zo hoog tussen de bergen zitten. Dan is het altijd koud 's nachts. Ik keek nog even op de kaart voor we de bus uitstapten. Ik geloof dat we morgenochtend nóg hoger gaan." Hij liep de heuvel op. „Kom, ga gauw mee naar het hotel. We ontbijten al om zeven uur zodat we vroeg kunnen vertrekken."

Pas toen hij samen weer alleen met Harry in de kamer was, tegenover die van Eddie, kwam het onvermijdelijke commentaar los.
„Dus het ontbijt is al om zeven uur, Archie! Wist je dat toen je me vertelde op welke uren we gingen nachtwaken?" Archie keek alsof hij hem niet begreep. „Dat betekent dat ik vier uur in het donker kan zitten, zonder een

sterveling om me heen, terwijl jij maar drie uur waakt, de meeste tijd met daglicht en daarna het ontbijt'

Archie knoopte z'n overhemd los en keek veelbetekenend op zijn bed neer. Vlug veranderde hij de uitdrukking op zijn gezicht

„Goed, Harry, wil je soms ruilen? Ik deed het alleen maar zo, omdat ik weet dat je niet in slaap kunt komen als er iets boven je hoofd hangt, zoals om vier uur opstaan bijvoorbeeld." Hij liet zich tussen de lakens glijden en kreunde behaaglijk „Ik ben natuurlijk direct bereid op te staan en jouw plaats in te nemen. Nee?" Hij sloot zijn ogen. „Welterusten dan"

Hij viel bijna onmiddellijk in slaap, maar er scheen nauwelijks enige tijd te zijn verstreken toen Harry hem aan zijn schouders schudde

„Stil! Af! Af!" mompelde hij „Koest! In je mand!"

„Zeg ik ben die hond van je niet," fluisterde Harry „Word wakker Je bent in Frankrijk en je hebt drie kouwe uren voor je om naar dat verschrikkelijk gesnurk van Eddie Dewiack te luisteren aan de overkant"

Archie kwam overeind, wreef zijn ogen uit en stapte zijn bed uit.

Het eerste uur ging vrij snel voorbij Hij bestudeerde aandachtig de wegenkaart en probeerde te ontdekken welke route de bus zou volgen voor de vardere rels naar de Spaanse grens Zo te zien zoudan ze langs Garabit gaan, dan Marvejols, Millau, Beizers en Perpignan De bruine kleur op de kaart gaf aan waar de bergen hoog weren, hun route liep daar dwars doorheen, dat betekende nog meer haarspeldbochten.

Wat een gebied om te proberen de benen te nemen! Waarom was Eddie er in Parijs niet tussenuit geknepen?

En waarom was hij, toen hij eenmaal halfweg in het donker de heuvel had beklommen rustig naar het dorpje, evan buiten St -Flour teruggewandeld om een kop koffie te drinken in het café vlak naast dat, waar hij en Harry hadden gezeten? Wat was er met Rudolf gebeurd?

Hij liet hier lang z'n gedachten over gaan an raakte geleidelijk aan een baetje versuft, totdat hij helemaal niet meer kon nadenken.

Hij wreef zijn ogen open, gaapte en stond op. Door het raam kwam het eerste flauwe licht van de ochtend al binnen

Hij ging rustig de kamer door, naar de deur die op een kier open stond Aan de overkant van da geng lag Eddie — of iemand anders — nog luid te snurken

Of *iemand anders?* Was het Eddie of was het Ken die de kamer met hem deelde? Zou Eddie geruisloos de kamer hebben kunnan verlaten — zo geruisloos dat hij of Harry de deur niet hadden horen opengaan?

Hij ging op onderzoek uit Hij had vijf minuten nodig om de deur open te krigen en twee om zijn ogen aan het donker te laten wennen, voor hij zich er, tot zijn grote opluchting, van had kunnen overtuigen dat er inderdaad in elk van de twee bedden iemand lag

Juist toen hij naar zijn eigen kamer terug wilde gaan, hoorde hij buiten op de gang voetstappen naderen De gang lag in het donker Door de kier van de deur zag hij aan donkere gastalte zijn gezichtsveld kruisen

Hij opende de deur nu helemaal en stapte de gang in.

„Hallo, Rudolf ben jij 't?" Zijn hart klopte onstuimig „Wat is er?"

Hij had op goed geluk geradan, maar hij had succes Aan de stem die antwoordde, viel niet te twijfelen „Ik ga nach der badkamer Dât is er"

Er was even een vreemde stilte waarin de twee elkaar strak aankeken Archie kon net de omtrekken van Rudolfs gezicht zien tegen het bleke bahang van de gang Toen zei de reisleider' „Dit is doch jouw kamer niet wal?"

„Nee," Archie lachte rustig „Die van mij ligt hier recht tegenover Dit is nu al de derde keer dat ik probeer een eind te maken aan het gesnurk van Ken Luiter maar eens!"

Hij hield zijn adem in Als Rudolf eenmaal begon te varmoeden dat andaren wisten wat er gaanda was zou hij waarschijnlijk gedwongen worden snel te handelen

Maar Rudolf vermoedde kennelijk niets

„Goete nacht," mompelde hij „Jammer dat jij niet goad slafen kan Morgen moeten wij nog ver reizen Varmoeidheid is niet goed."

„Goeienacht, Rudolf"

Archie graapte weer en ging terug naar zijn eigen kamer. Vermoeidheid is niet goed Wat een waar woord!

Hij luisterde naar Harry die lag te snorren als een heel trage goederentrein en liep naar het raam

Opeens was het veel lichter Over een lager gadeelte van het hotel kon hij de parkeerplaats zien, waar varscheidene auto's en de bus keurig naast elkaar in de vakken stonden. Er ging een deur open en iemand kwam naar buiten

Archie hoorde een ver en eentonig geneurie, afgewisseld door het gerinkel van een emmer

Tot zijn schrik ontdekte Archie dat twaalf uur per dag aan het stuur nog niat voldoende was voor Alphonse Bij het krieken van de dag was hij al op om de bus te wassen Op de parkeerplaats kon hij toch eigenlijk net zo goed op de uitkijk staan naar Eddie tenzij Eddie verkoos om via da steile rotswand het hotel te verlaten, want naast de gewone uitgang was er geen andera

Hij pakte zijn fototoestel en vroeg zich af of het mogelijk zou zijn iets in kleur van de zonsopgang te maken Terwijl hij de verlaten foyer doorliep, de deur uit, barstte een rood-gouden gloed achter de heuvels open en hij rende naar de ingang van het parkeerterrein, waar hij de omtrekken van de bus an het hotel scherp afgetekend kon zien tegen die enorme kleurenmassa Hij had geen idee wat voor belichting hij moest gebruiken, daarom maakte hij twee foto's en stelde bij elke opnama verschillend af in de hoop dat een ervan gelukt zou zijn Toen stapte hij naar Alphonse, die met een natte spans gehurkt bezig was met een voorwiel De bestuurder stond op, knikte hem toe en glimlachte

„Over twaalf uur zullen we er zijn Hete zon, warme zee en schoon zand. Heb ja daar zin in?"

„Nou en of!" De vorige zomer was koud en winderig geweest, het was al twee jaar geleden dat hij zich plat op zijn rug lekker bruin had kunnen laten branden „Rijdt u deze route altijd?"

„Nea. Dit is de eerste keer Ook de eerste keer dat ik voor deze onderneming rijd Ze betalen goed. Dit is voor mij het belangrijkste Ik beb een vrouw en drie kinderen" Hij trok even z'n schouders op „Hier in Frankrijk is het leven niet goedkoop Zelfs niet voor een man alleen Maar als je vijf monden hebt te vullen " Hij wierp de spons in de emmer „Tja een mens moet hard werkan voor zijn geld Hij mag geen kans missen op een astra franc bij te verdienen' Was hij aan 't vissen naar een fooi? Archie keek hem onderzoekend aan Maar Alphonse was alweer op weg met emmer en spons, naar hat achterwiel. Het was nu volop dag De zon was bovan de heuvels uitgestegen De lange schaduw van het hotel strekte zich over het parkeerterrein uit en herinnerde Archie aan het ontbijt en — Eddia

Op dat ogenblik ging da voordeur open en kwam Eddia naar buiten!

Een nieuwe poging om er vandoor te gaan? Archie moet nu handelend optreden, maar wât kan hij daen?

Tom Poes en de WISPEN

HIER ERGENS MOET...
HÉ, WIE...WAT... JOOST?!
WAT BETEKENT DAT?!
IK SNIJD SELDERIJ VOOR DE SOEP, HEER OLIVIER.
MAAR IK WORD NIET GAARNE OPNIEUW DOOR WESPEN GESTOKEN.
WISPEN.
WESPEN OF WISPEN, IK BEN BLIJ DAT DEZE HEER ZE MEE WIL NEMEN.
ALS IK ZO VRIJ MAG ZIJN: NIET DEZE HEER ZAL ZE MEENEMEN, HEER OLIVIER, MAAR U.
IK?!
HOE KOM JE AAN DIE ZOTTE INVAL?!
??...!! INVAL NA WISPESTEEK HEEFT VOORSPELLENDE KRACHT...
WAT ZEGT U DAAR? VOORSPELLENDE...
STIL, LAAT MIJ DENKEN...
IK HEB WISPENLOKMIDDEL: ZOET SAP VAN SOESOEBLOEM. WISPEN ZULLEN HIER OP AFKOMEN EN NIET OP..
HELP! ZE KOMEN HIERHEEN!
PAS OP!
OWEE!!

WEE! WEE!
WISPENLOKMIDDEL OP HEM GEMORST... NU WISPEN HEM VOLGEN!
HELP!
HEER OLLIE!
ZZZE M-MOETEN MIJ H-HEBBEN!
ZE KOMEN ZEKER OP DAT ZOETE SPUL AF DAT DE FAKIR OVER MIJ HEEFT UITGESTORT!
IK MOET ZE VÓÓR BLIJVEN!
MIJN WISPEN! MIJN WISPEN! KOM TERUG!
HEER OLLIE!
RENNEN HEEFT GEEN NUT.. ...PFFF... WE HALEN ZE NOOIT IN.
KUNNEN WE DAT VLIEGENDE TAPIJTJE VAN U NIET GEBRUIKEN?
DAT ZAL NU MOETEN, JA. MAAR HET HEEFT NADELEN.
WELKE?

DONALD DUCK — Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor post-abonnementen à ƒ 5.25 per 13 nummers. Abonnementsprijzen. **Nederland:** 25 ct. per week. Losse nummers 35 ct. **Nederlandse Antillen** en **Suriname:** ƒ 14.40 per jaar. **België:** N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen. Tel. 382380. P.C.R. 83405. Prijs 6 fr. **Overig Buitenland:** ƒ 22.— per jaar. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan.
© 1965 Walt Disney Productions